

je v tem bolje več, kakor premalo, vendar pa ni treba, da se stori preveč in je tedaj najbolje, da vzame pameten človek, najbolje domač, škropljenje v roke. Tekočino prinaša pa mu lahko tudi ženska.

Vsled tega naj vzame gospodar sam delo v roke in tako ne bode potrate, ne pri vodi, ne pri denarji. Sicer pa se ni zanesti lahko na kje koga, izlasti ne na plačane delalce ali zlovoljne viničarje. Vinorejska šola pri Mariboru računi za en oral vsega skupaj 6 gld. 42 kr. pri vsacem škropljenji. Ako pa ima gospodar delo v rokah ali ga vsaj nadzoruje, ne bode mu stroškov lahko čez polovico onega denarja.

Stroškov se torej nikakor ni bati, korist škropljenja pa je očitna. Škropilnica dela v tem sicer zapreko, toda če si seže par sosedov pri njej v roke in si jo kupijo skupaj, ter ravna jo prav, po krščanski, razdeli se denar za njo tako, da ga ne bode nikomur preveč.

Sejmovi. Dne 8. junija v Podsredi, pri sv. Marjeti na Dr. polji, v Šmartnu pri Slov. Gradci, v Strassu in v Tržišah. Dne 11. junija v Ločah, v Pristavi, v Lučanah, v Ljutomeru, v Marenbergu, na Pilštanji, v Mozirji, pri sv. Marku pri Laškem trgu, v Trbovljah in v Laškem trgu. Dne 12. junija v Imenem. Dne 13. junija pri sv. Andraši v slov. gor., v Kozjem, v Ločah, pri sv. Heleni, pri sv. Janži pri Dravberku, pri sv. Marjeti na Pesnici, v Rogateci in v Žalcu.

Dopisi.

Od Malenedelje. (Veselica.) Tukajšnje leposlovno bralno društvo je s krajnim šolskim svetom napravilo dne 19. maja veselico in tombolo na korist uboge šolske dece. Kar se tiče veselice, se je prav sijajno obhajala; vže v soboto gromeli so na Cerkovnjaku možnarji, da se je daleč odmevalo. Gostilnični prostori gosp. Korošca bili so lepo opleteni in s primernimi napisi okinčani. Nad hramom plapolale so krasne zastave, slovenske, cesarske in štajarske. Tudi dva prav lepa slavloloka krasila sta prostor pred hramom; eden z napisom: „Pozdrav Ljutomerški čitalnici,“ drugi z napisom „Krepko po strmem potu naprej!“ in tretji „Pozdrav na starih domačih tleh!“ Izmed odličnih gostov iz raznih krajev blagovolili so nas s svojim pohodom počastiti gg. Ljutomeržani in čitalnični pevci, ter so nas razveselili s svojim res prekrasnim in izbornim petjem. Posebno pa je gail in tako rekoč pretresel srca vsem poslušalcem navdušeni in krasen govor g. Freiensfelda o ljubezni do materinske besede in mile domovine. Vse občinstvo je tako rekoč zamaknjeno poslušalo navdušene besede izbornega gospoda govornika, ter njegov govor z gromovitimi ži-

vio-klici odobraval. Dalje spominjal se je tudi gospod biležnik Šlamberger v svojem izbornem govoru zaslug našega Malenedelčana pokojnega dr. Razlaga. Po govorih sledilo je petje in svirala je godba. Na večer bili so prostori razsvitljeni s krasnobojnimi lampijoni in z umetnim ognjem. Tombola se je precej dobro obnesla. Da je bila veselica tako dobra in sijajna, bodi v prvi vrsti hvala vsem, kateri so kaj pomagali k temu in blagovolili v to svrhu kaj darovati; dalje gospodom iz Ljutomera in gg. čitalničnim pevcem, kateri so nas s svojim pohodom počastili in vsem, kateri so skrbeli, da se je cela reč lepo v redu vršila. Ako Bog da in sreča, kani naše društvo v jeseni samo prirediti posebno veselico, pri katerej nam je že naš vrli in neustrašeni državni poslanec g. dr. L. Gregorec obljubil prisostovati. Tedaj na svidanje! „Junior“.

Iz Slatine. (Amon na vislicah.) Prevzetnost in bahanje se samo tepe. Tako se je pripetilo znanemu Amonu. Hotel je Mardoheja, ki ni hotel pred njim klečeplaziti, na vislice spraviti, ali reč se je tako zasukala, da je sam prišel na nje, Mardohej pa v njegovo službo na kraljevem dvoru. Ošabnemu Amonu podobni so čisto dandanes liberalci z judi vred. Povsod hočejo gospodovati. Kdor pa jim noče hlapčevati, moral bi s poti, najbolje v kajho. Ali zgodi se jim tudi včas, kakor Amonu. Na Slatini n. pr. je bilo celih 14 liberalnih prenapetnežev v občinski seji sklenilo, da morajo nekateri možje, ki se jim niso hoteli klanjati, s poti iz Slatine. Pred kratkim so pa bili vsi ravno zaradi tistega svojega sklepa v Celji obsojeni in zdaj morajo pleva, katere so zmlatili iz slame v svojih glavah, debelo plačevati. Še več takih primerljivev. Pred nekaj leti napravil si je tukaj g. M. Löschnigg štacuno, da bi si kaj pridobil od slovenskih in krščanskih kmetov. Ali — razven v štacuni — ne more trpeti Slovencev, posebno pa še duhovnikov ne. Marsikateriga je že v kajho obsodil. No, lani so mu pa bili štacuno zaprli in zaradi svoje poštene kupčije zdaj v Celji kašo piha. Šest let je bil na Slatini ravnatelj g. Geutebrück nekje na Pruskem rojen. Poslali so ga bili slatino prodajat. A bolj kakor s slatino, trudil se je s svojimi pomagači vred prodajati tukaj svojo nemško kulturo, naše ljudstvo ponemčiti in spriditi. Lani je moral oditi in zdaj že spi z ženo vred pod grudo. Le „gavge“, ki so jih pod njegovim vodstvom postavili, za slovenske otroke, namreč „šulfereinska“ šola nad Slatino, še mu dajejo spomin. Pa upamo, da boše tudi sedajni „šarfrihter“ po dom. „ta mali“, z vsemi svojimi pomagači šel prej v krtovo deželo, kakor bodo ljudstvu zavezali slovenski jezik. Sicer hočejo to šolo šolskemu okraju kot javno ljudsko šolo vsiliti. Večje neumnosti, pa tudi sramote kmetje

ne bi mogli storiti, kakor če bi to šolo sprejeli in sicer pod pogoji freimavrskega „šulvereina“. Kako za kmete oni prilizljivi gospodi skrbijo in kako jim pomagajo, razvidite lahko iz tega, da one denarje, katere dajo gostje za šolske namene, mečejo „šulvereinu“ v žrelo, ne pa, da bi pomagali staro šolo izplačati. Na to bo dobro opozoriti tudi goste. „Šulvereinu“ dati gotovo ni vsakemu „dobrodelni namen“. To o prvih gospodih med Slatenčani, zdaj še pa nekaj o zadnjem med njimi, o občinskem beriči. Po vzgledu svojih višjih gospodov živi od Slovencev ter jih gleda k večjemu po strani. Prebrisan je tudi po vzgledu svojih gospodov, če ne bolj, saj je poskusil razne šole, pa v vsaki običal ter moral za beriško palico prijeti. Ali kaj bi mu pisali spričevalo, naj dela njegova govoré. To je vendar dosti prebrisan, da zna z nekim občinskim predstojnikom, kojega pisar je bil, v zapečatanem pismu denarje poslati tako, da niso, recimo: na Ptuiju s pismom nič kaj zadovoljni, pri tem pa ni bilo pismo kaj poškodovano. Tega ne zna vsaki! Zbog te njegove čudne znanosti pa mora tudi večinoma vsako pismo, katero komu napravi, biti visoko kolekovano. Tako je pravila neka ženka, ki si je dajala po njem pisati na neko hranilnico, da je pri njem bilo za vsako pismo treba 50 kr. koleka, pri drugem nekem pa je zadostovalo 5 kr. za marko. Takih „štampel-tarifov“ še bi imeli več na razpolaganje. Ljudem pa, bi rekli, se skoraj prav zgodi, zakaj pa hodijo k takim sveta iskat! No, pa saj gredo tudi rajši nekateri h kaki „šinterci“ po zdravila, kakor k skušenemu zdravniku.

Iz Gradca. („Triglava“.) Slovensko akad. društvo „Triglav“, priredi na binkoštni ponedeljek 10. junija t. l. izlet v Ormož ob hrvaški meji, katerega se udeleži hrvaško-akad. društvo Hrvatska, srbsko akad. društvo Srbadija, poljsko akad. društvo Ognijsko in slovansko akad. društvo Slavija. Načrt izleta: Dne 10. junija odhod iz Gradca ob 5. uri 50 minut zjutrej, prihod v Ormož ob 10. uri 54 minut dopoldne, sprehod po mestu, banket v čitalničnih prostorih ob 1. uri popoldne, koncert ob 1/2 6. uri zvečer. Dne 11. junija izlet k Veliki nedelji ob 8. uri zjutrej, povratek v Ormož ob 2. uri popoldne in zatem odhod v Gradec ob 4. uri 33 minut. Spored koncertu: a) 1. Jenko: Naprej, svira tamburaški zbor; 2. Pozdrav; 3. Towarčowsky: Sporočilo, moški zbor; 4. Majer: Hrvatsko prelo, svira tamburaški zbor; 5. Ipavec: V mraku, čveterospev; 6. Eisenhut: San, moški zbor z bariton-solo; 7. Koščica: Vienac slovanskih popievaka, svira tamburaški zbor; 8. Triglav: Pri pastirskem ognju, osmerospjev z bariton-solo; 9. Hajdrih: Slava Slovincem, moški zbor; 10. Šviglin: Poputnica „Hrvatske“, svira tamburaški zbor. b) Prosta zabava. Vstopnina

za osebo 30 kr. Pri koncertu sodelujejo iz posebne prijaznosti tamburaški in pevski zbor akad. društva „Hrvatska“ in pevski zbor Ormoške čitalnice. Kakor se razvidi iz občnega zanimanja slovanskih velikošolcev v Gradci in prijanznega delovanja Ormoških rodoljubov za sprejem, bode izlet sijajen, koncert izboren. Zatorej pričakuje se mnogo gostov iz vseh pokrajin slovenskih in hrvaških.

Iz Ljutomera. (Žnidaričev spomenik.) Z ozirom na mojo prošnjo v „Slov. Gospodarja“ št. 17. dolžen sem naznaniti, da je č. g. Janezu Žnidariču spomenik na Ljutomerskem pokopališču že postavljen, ter se zahvaliti prijateljem in sošolcem pokojnega gospoda, kateri se blagovoljno z denarjem pripomogli, da se mu je zamogel dostojen spomenik na grob postaviti. Spomenik — bela piramida iz Pohorskega marmorja na primerni podlagi iz sivega kamena — je stal z vožnino vred 50 gld.; sošolci pokojnikovi so mi poslali 32 gld., drugi gospodje 13 gld., ostanek pa so dodali Ljutomerski duhovniki. Ta spomenik je izdelal g. Ivan Horvat, kamnosek v Račjem, in podpisani mu rad dam spričevanje, da je svojo nalogo dobro izvršil, in kar še posebno povdarjam za prav nizko ceno. Kdor bi kakšni kamenit spomenik potreboval, svetujem mu, naj se obrne do zgoraj imenovanega kamnoseka, ki bode mu gotovo boljše in ceneje postregel, kakor marsikateri tuji kamnoseki po naših mestih. Vsem gospodom, ki so mi pripomagali, da smo zamogli, tako hitro pokojnemu Janezu Žnidariču grobniški spominek postaviti, še enkrat srčno zahvala!

Ivan Skuhala, dekan.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Delegaciji, avstrijska in ogerska, začnete svoje razprave na Dunaji, dne 22. junija in se sodi, da boste do srede julija s svojim delom gotove. — Volitve za dež. zbor v Pragi dajo Nemcem in Čehom, starim in mladim, precej dela, vendar pa se misli, da ostane staročeska stranka še na vrhu in da nemški poslanci ne pridejo v zbor, to je tudi skoraj gotovo. To je škoda. — O binkoštih imajo v Gradci kolesarji t. j. možje, ki se vozijo na dveh kolesih, svoj shod. Tega jim ne zavidamo, toda da ga imajo ravno o binkoštih, to kaže dovolje, da je pri nas postava „o nedeljskem počitku“ v Gradci in tako še marsikje drugod samo na papirji. — Po Koroškem biva sedaj še veliko tujcev, posebno veliko krivonosih, v Celovcu je za-nje že treba shajališča ali synagoge. Dobro znamenje pač ni to! — Slov. Korošecv pojde večje število koncem tega meseca v Ljubljano, da se vdeleži slovesnosti pri Vodnikovem spomeniku. — Na Kranjskem je že precej živo ter se po-